

מחזור קורן לשלוש רגלים • נוסח אשכנז

קורן ירושלים

מתזזור קורן לשלוש רגלים

שלוש
רגלים
תתג
ל
בשנה

ערוך ומוגה בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

מחזור קורן לשלוש רגלים
מהדורה רביעית, הדפסה שנייה © תשע"ז (2017)
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר
הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.
אשכנז, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 7-845-301-965-978.
אשכנז, מהדורה אישית, עור בהיר, מסת"ב: 6-839-301-965-978.
אשכנז, מהדורה אישית, עור כהה, מסת"ב: 6-842-301-965-978.

Printed in PRC

תוכן

מבוא למהדורה ט

376	עמידה למנחה	פסח	
427	ערבית למוצאי יום טוב	3	ביעור חמץ
448	ספירת העומר	4	עירוב תבשילין
453	הבדלה	5	הדלקת נרות
	שבועות	6	מנחה לערב יום טוב
4	עירוב תבשילין	457	סדר קרבן פסח
5	הדלקת נרות	27	קבלת שבת
6	מנחה לערב יום טוב	29	ערבית ליום טוב
29	ערבית ליום טוב	35	עמידה ליום טוב
35	עמידה ליום טוב	49	סדר ספירת העומר
64	קידוש לליל יום טוב	64	קידוש לליל יום טוב
67	ברכת המזון	67	ברכת המזון
79	השכמת הבוקר	79	השכמת הבוקר
104	פסוקי דומרה	104	פסוקי דומרה
127	ברכו	127	ברכו
139	עמידה לשחרית	134	קריאת שמע
150	סדר הלל	466	פיוטי גאולה
197	רות	139	עמידה לשחרית
204	סדר קריאת התורה	150	סדר הלל
210	אקדמות	159	שיר השירים (לשבת)
292	סדר הזכרת נשמות	166	סדר קריאת התורה
307	מוסף ליום טוב	292	סדר הזכרת נשמות
358	קידושא רבה		(לשביעי של פסח)
363	מנחה ליום טוב	300	תפילת טל
376	עמידה למנחה		(לראשון של פסח)
427	ערבית למוצאי יום טוב	307	מוסף ליום טוב
505	קידוש לבנה	358	קידושא רבה
453	הבדלה	363	מנחה ליום טוב

עמידה ליום טוב 35
הקפות (לערב) 51
קידוש לליל יום טוב 64
ברכת המזון 67
השכמת הבוקר 79
פסוקי דומרה 104
ברכו 127
עמידה לשחרית 139
סדר הלל 150
הקפות (ליום) 265
סדר קריאת התורה 271
סדר הזכרת נשמות 292
פיוטים לשמחת תורה 485
תפילת גשם 302
מוסף ליום טוב 307
מנחה ליום טוב 363
עמידה למנחה 376
ערבית למוצאי יום טוב 427
הבדלה 453

שבת חול המועד

הדלקת נרות 5
מנחה לערב שבת 6
קבלת שבת 27
ערבית לשבת 29
עמידה לערבית של שבת 35
סדר ספירת העומר 49
תפילה כשנכנסים לסוכה 62
קידוש לליל שבת 66
ברכת המזון 67
השכמת הבוקר 79
פסוקי דומרה 104
ברכו 127

סוכות

עירוב תבשילין 4
הדלקת נרות 5
מנחה לערב יום טוב 6
קבלת שבת 27
ערבית ליום טוב 29
עמידה ליום טוב 35
תפילה כשנכנסים לסוכה 62
אושפזין 63
קידוש לליל יום טוב 64
ברכת המזון 67
השכמת הבוקר 79
פסוקי דומרה 104
ברכו 127
עמידה לשחרית 139
סדר נטילת לולב 149
סדר הלל 150
קהלת (לשבת) 225
סדר קריאת התורה 239
מוסף ליום טוב 307
הושענות 333
קידושא רבה 358
מנחה ליום טוב 363
עמידה למנחה 376
ערבית למוצאי יום טוב 427
הבדלה 453

שמחת תורה

עירוב תבשילין 4
הדלקת נרות 5
מנחה לערב יום טוב 6
קבלת שבת 27
ערבית ליום טוב 29

389 עמידה לימות החול
398 סדר נטילת לולב
399 סדר הלל
404 סדר קריאת התורה
307 מוסף לשלוש רגלים
333 הושענות
342 הושענות להושענא רבה
62 תפילה כשנכנסים לסוכה
6 מנחה לחול
63 פרידה מן הסוכה
428 ערבית לחול
433 עמידה
448 סדר ספירת העומר (לפסח)

תפילות נוספות

457 סדר קרבן פסח
466 פיוטי גאולה לפסח
470 קריאת התורה ליום טוב
שני בחו"ל
485 פיוטים לשמחת תורה
489 שיר של יום לפי מנהג הגר"א
505 קידוש לבנה
510 סדר ברית מילה

139 עמידה לשחרית של שבת
150 סדר הלל
159 שיר השירים (לפסח)
225 קהלת (לסוכות)
166 סדר קריאת התורה בפסח
239 סדר קריאת התורה בסוכות
307 מוסף לשלוש רגלים
339 הושענות לשבת (סוכות)
359 קידושא רבה
363 מנחה לשבת
366 קריאת התורה
376 עמידה למנחה של שבת
427 ערבית למוצאי שבת
442 ויהי נועם
444 ויתן לך
448 ספירת העומר
453 הבדלה

חול המועד

79 השכמת הבוקר
104 פסוקי דזמרה
127 ברכו
134 קריאת שמע

מבוא למהדורה החדשה

רוח ה' דְּבָרָי וּמִלְתּוֹ עַל־לְשׁוֹנִי (שמואל ב' כג, ב)

אנשי ישראל – חקלאים, סוחרים, ובעלי מלאכה – הניחו עיסוקם, רחצו ידיהם, פשטו בגדי עבודתם ועטו לבוש חג. שלוש פעמים בשנה עזבו את מקום מושבם ואת חיי השגרה, ועלו, לעתים עם משפחותיהם, אל המקדש, נוכח פני ה'. האדם הגיע לראות ולהיראות – לראות את עצמו, עם כל עם ישראל, כאילו הוא יצא ממצרים; לראות את התגלות ה', עם כל עם ישראל, כמו שראה העם את הקולות בהר סיני; ולראות, עם כל עם ישראל, את חיבת המקום ברוך הוא לעמו האהוב, במבט חטוף לתוך קודשי הקודשים (יומא נד ע"א). האדם הניצב אל מול הנסים הגלויים שהיו במקדש, היה יכול לראות את יד ה' פועלת במובהק בעולם ולהתודע גם לכך שה' רואה אותו. במפגש זה הוא נחשף לנוכחות הסמויה של ה' גם בחיי היום-יום שלו, נוכחות המקרינה על עברו, מרוממת אותו וממלאת אותו בתחושת שליחות בשובו אל ביתו ואל מלאכתו.

בהיעדר המקדש המפגש הזה לכאורה אבד. וכל עתידינו תלוי על בלימה: איך אפשר למנוע מחיי האומה הכלליים והפרטיים להידרדר לרצף ממושך של חיי חול חסרי תכלית וריקים מתוכן? מה יעצור את החד-גוניות של השגרה מלחנוק את הרוח ואת הלב של עם ישראל? אלמלא התגלות ה' אלינו בעצם הפנייה שלנו אליו בתפילתנו, העם היה נידון לניוול צביונו הרוחני, חשוך מפגש עם ריבון העולם. אולם ה' מתגלה בקרבנו, והוא מעודד אותנו לפנות אליו, כדברי דוד המלך לה' (רשי' על תהלים כו, ח): "לך אמר לבי בְּקִשׁוֹ פָּנָי – בשבילך, בשליחותך אומר לי לבי: 'בקשו כלכם, ישראל, את פני! ואני שומע לו' – את־פניך ה' אבקש". מוקד המפגש עם ה' הוא בלבנו, בעידוד ה' לבקש אותו בתפילה.

הוצאת קוֹן קיבלה על עצמה את האחריות הכבדה להגיש את מילות התפילה בעלות הכוח הרוחני הכביר, למי שעומד לאומרו בְּתַפִּילָתוֹ לפני בוראו. מלאכות רבות כרוכות בהכנת מחזור תפילה – בירור קפדני של נוסח התפילות, הגהה מדויקת, תכנון מבנה התפילה ועימוד מחושב. מטרתם של כל אלה לשרת את המתפלל. כמובן,

אין בזה כדי להחליף את כוונת הלב, אך בכלים שברשותנו עשינו כל שביכולתנו להעצים את המעמד הרם הזה.

על עיקר עריכת נוסח התפילות ותוכן ההערות שקד שעות רבות הרב דוד פוקס בכישרונו הייחודי, והרב חנן בניהו סייע וייעץ לו. את המחזור עימדה אסתר באר על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. על מלאכת ההגהה עמלה אפרת גרוס, ועל עיצוב הכריכה עמל אליהו משגב.

מן הראוי לציין כמה הבדלים בין המהדורה הקודמת של המחזור ובין מהדורה זו:

- שיפרנו את העריכה ואת העיצוב.
- הוספנו הנחיות רבות הפותחות את קטעי התפילה.
- הבאנו בסוף המחזור את הקריאות בתורה ואת הפיוטים הנאמרים בקהילות בחו"ל.

הוצאת קורן עשתה את מרב המאמצים כדי שישראל לא ייכשלו בלשונם... ואל יאמר פיהם דבר שלא ברצונך. אנו תקווה שלא נפלה תקלה מתחת ידינו, ושסייענו למחלים פני ה', שאמרי פיהם יהיו לרצון.

יְהִי אֱלֹהֵי וְגֹאֲלֵי אֶתְיַצְּבֵה לְקִרְאֲתְךָ

יהושע מילר, עורך ראשי

ירושלים, א' לראש חודשים ה'תשע"ז

ערב שבת ויום טוב

- 3 ביעור חמץ
- 4 עירוב תבשילין
- 5 הדלקת נרות
- 6 מנחה לימות החול

ערב שבת ויום טוב

ביעור חמץ

”אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר“ (פסחים ב ע”א).
 נוהגים לבדוק את החמץ מיד לאחר צאת הכוכבים,
 ואין להפסיק בין הברכה לביטול החמץ שבסוף הבדיקה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעוּר חֻמֵּץ.**

לאחר הבדיקה מבטל את החמץ ואומר:

**כָּל חֻמֵּיֶיךָ וְחֻמֵּיֶיךָ דְּאֶכָּא בְּרִשׁוֹתַי, דְּלֹא חֲמִיתָה וְדִלֵּא בְּעֵרְתָה
 לְבִטּוּל וְלִהְיוּ הַפֶּקֶר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.**

בערב פסח בבוקר לאחר שרפת החמץ (ואם ערב פסח חל בשבת, לאחר ביעורו)
 מבטל את החמץ שוב ואומר:

**כָּל חֻמֵּיֶיךָ וְחֻמֵּיֶיךָ דְּאֶכָּא בְּרִשׁוֹתַי, דְּחֲמִיתָה וְדִלֵּא חֲמִיתָה
 דְּבְעֵרְתָה וְדִלֵּא בְּעֵרְתָה, לְבִטּוּל וְלִהְיוּ הַפֶּקֶר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.**

עירוב תחומין

”ומדלתם מוחזין לעיר את הפאת קדמה אלפים באמה... והעיר פתוח, זה יהיה להם
 מגרשי הערים“ (במדבר לה, ה). מכאן למדו חכמים (עירובין נא ע”א) שלכל מקום
 יישוב ישנו תחום של אלפיים אמה, ואין לצאת ממנו בשבת ויום טוב. אך אדם
 יכול להגדיר מקום אחר כמקום שביתתו, וכך לשנות את גבולות התחום שבו
 הוא רשאי ללכת (רמב”ם, עירובין פ”ו ה”א). פעולה זו נקראת עירוב תחומין.
 מניח מוזן המספיק לשתי סעודות, במרחק פחות מאלפיים אמה מהמקום
 שיקבל בו שבת או יום טוב ומהמקום שרוצה להגיע אליו בשבת, ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֵרֹב.**

ואומר:

בארמית: **בְּדִין עֵרֹבָא יְהֵא שְׂרָא לִי לְמִיּוּל מֵאַתְרָא הָדִין תְּרִין אַלְפִין אַמְיִן
 לְכֹל וְיִחָא.**

או בעברית: **בְּעֵרֹב זֶה יְהֵא מְתָר לִי לְלֶכֶת מִמְּקוֹם זֶה אֶלְפִים אַמָּה לְכֹל יוֹת.**

עירוב חצרות (בשבת)

מדין תורה, בשבת אסור להוציא חפץ מרשות היחיד לרשות הרבים ולהפך או לטלטלו ארבע אמות בתחום רשות הרבים (שבת צו ע"ב). וחכמים אסרו לטלטל גם ברשות היחיד, המשותפת לכמה יהודים, אם לא השתתפו לפני שבת בעירוב חצרות (רמב"ם, עירובין פ"א ה"ב-ה"ו).

במקומות רבים נוהגים שהרב המקומי מערב לכל תושבי השכונה או העיר, ויש שמערערים על המנהג.

במקום שאין בו עירוב תקין, אדם הבקי בהלכות עירובין מערב לכולם ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרֹוּב.**

ואומר:

בארמית: **בְּדִין עֵרֹוּבָא יְהֵא שְׂרָא לְנָא לְטַלְטוּלִי וְלֵאפּוֹקִי וְלֵעִיּוּלִי מִן הַבֵּתִים
לְחָצֵר וּמִן הַחֲצֵר לְבֵתִים וּמִבֵּית לְבֵית לְכָל הַבֵּתִים שְׁבַחְחָצֵר.**

או בעברית: **בְּעֵרֹוּב זֶה יְהֵא מְתָר לָנוּ לְטַלְטֵל, לְהִכְנִיס וּלְהוֹצִיא מִן הַבֵּתִים
לְחָצֵר וּמִן הַחֲצֵר לְבֵתִים וּמִבֵּית לְבֵית לְכָל הַבֵּתִים שְׁבַחְחָצֵר.**

עירוב תבשילין

אם יום טוב חל בערב שבת, אסור להכין אוכל מיום טוב לשבת, אלא אם כן הניחו עירובי תבשילין (ש"ע תקנו, א).

המערב לוקח בערב יום טוב פת ותבשיל שהוא מייעד לאוכלם בשבת, ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרֹוּב.**

ואומר:

בארמית: **בְּדִין עֵרֹוּבָא יְהֵא שְׂרָא לְנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׂלָא וּלְאִטְמָנָא
וּלְאִדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעְבַּד כָּל צְרָכָנָא מִיּוֹמָא טַבָּא לְשַׁבְּתָא
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת.**

או בעברית: **בְּעֵרֹוּב זֶה יְהֵא מְתָר לָנוּ לְאִפּוֹת וּלְבִשָׁל וּלְאִטְמִין
וּלְהַדְלִיק נֵר, וּלְהִכִּין כָּל צְרָכָנוּ מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבְּתָא
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת.**

הדלקת נרות

בערב יום טוב (בשבת יש להוסיף את המילים בסוגריים):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וַיְצַונו לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם טוֹב.

ביום טוב (פרט לשביעי של פסח) מברכים 'שהחיינו':

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁהַחַיְינוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

בערב שבת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וַיְצַונו לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

תפילה לאישה אחרי שהדליקה נרות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַוֶּנֶנִּי אוֹתִי (אישה נשואה
 מוסיפה: וְאֵת אִישִׁי / אם הוריה חיים: וְאֵת אָבִי / וְאֵת אִמִּי / אם יש לה ילדים:
 וְאֵת בְּנֵי וְאֵת בָּנוֹתַי) וְאֵת כָּל קְרוֹבֵי, וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים
 וְאֲרָפִים, וְתוֹכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרָכָה, וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים,
 וְתִבְרַכְנוּ בְּרִכּוֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִשְׁלַם בְּתִינוּ וְתִשְׁכַּן שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵנוּ. וְזַכֵּנוּ לְגָדֵל
 בָּנִים וּבָנִים בָּנִים חַכְמִים וְנְבוֹנִים, אֹהֲבֵי יְהוָה יְרֵאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשֵׁי אֵמֶת
 זְרַע קְדֹשׁ, בִּיהוּהוּ דְבָקִים וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים
 וּבְכָל מְלָאכַת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא. אָנָּה שָׁמַע אֶת תְּחִנָּתִי בְּעַת הַזֹּאת בְּזִכּוֹת
 שְׂרָה וּרְבֵקָה וְרַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתַינִי, וְהָאֵר נִרְנוּ שְׁלֵא יִכְבַּה לְעוֹלָם וָעֶד,
 וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. אָמֵן.

מנחה לימות החול

”וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלִיהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר” (מלכים א' יח, לו).

ראוי לומר גם לפני תפילת מנחה את פרשת קרבן התמיד (איגרת התשובה לר' יונה, ע).
 רבים נוהגים לומר את סדר הקרבנות שלפני תפילת שחרית (עמ' 93-96)
 פרט לפרשת תרומת הדשן ולסדר המערכה.

”אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר 'תהלה לדוד' בכל יום שלש
 פעמים – מובטח לו שהוא בן העולם הבא” (ברכות ד ע"ב).

תהלים פד
 תהלים קמד
 תהלים קמה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיוֹ:
 תְהַלֵּה לְדָוִד

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ, וַאֲהַלֵּלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶד:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
 הִדְר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 וְעוֹזוֹ נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוֹלְתְךָ אֲסַפְּרָנָה:
 זָכַר רַב־טוֹבְךָ יַבִּיעוּ, וְעִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ:
 חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אַפָּיִם וּגְדֹל־חֶסֶד:
 טוֹב־יְהוָה לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבַנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶיךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:

עִינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פֹּתַח אֶת־יְדֶיךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
 צְדִיק יְהוּה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
 קָרוֹב יְהוּה לְכָל־קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוּה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַדְּשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 ◀ תְּהִלַּת יְהוּה יִדְבֹר פִּי, וּיְבָרֵךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קְדֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תהלים קטו

חצי קדיש

ש"ץ: יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (קהל: אָמֵן)

בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעוּתָהּ

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ

בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעֵגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב

וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

ש"ץ: קהל: יְהִי אֵל שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

ש"ץ: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא

וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל

שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (קהל: בְּרִיךְ הוּא)

לְעֵלְא מִן כָּל בְּרוּכָתָא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא

דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא

וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

עמידה

"המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו; ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאיר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו" (שו"ע צח, א). פוסע שלוש פסיעות לפני כמי שנכנס לפני המלך.

עומד ומתפלל בלחש מכאן ועד 'יִכְשְׁנִים קְדַמְנִי' בעמ' 16.

כורע במקומות המסומנים ב', קד לפנים במילה הבאה וזוקף בשם.

פִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, הָבוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:
אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

דברים לב
תהלים נא

אבות

יְבָרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקִנְהַ הַפֶּלֶא
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וַיִּמְבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֵהָבָה.
מְלֹךְ עֲזִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
יְבָרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

גבורות

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי
מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ

בערב פסח אומר:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

בארץ ישראל, בשאר הימים אומר:

מוֹרִיד הַטֶּל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.

מִי כְמוֹךָ, בְּעַל גְּבוּרוֹת
 וּמִי דוֹמֵה לְךָ
 מֶלֶךְ, מִמִּית וּמַחְיָה וּמְצַמֵּיחַ יְשׁוּעָה.
 וְנֶאֱמָן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחְיֵה הַמֵּתִים.

בתפילת לחש ממשיך 'אתה קדוש' בעמוד הבא.

קדושה

בחזרת הש"ץ הקהל עומד ואומר קדושה.
 במקומות המסומנים ב*, המתפלל מתרומם על קצות אצבעותיו.

קהל ואחריו שליח הציבור:

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֹךָ בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׁמֹךְ דִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם
 כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר

ישעיהו

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְקַדֹּשׁ, יְקַדֹּשׁ, יְקַדֹּשׁ, יְהוּה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ;
 לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ

יהוקאלג

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְבָרוּךְ כְּבוֹד־יְהוּה מִמְקוֹמוֹ;
 וּבְדַבְרֵי קְדֻשְׁתְּךָ כְּתוּב לְאֹמַר

תהלים קמו

קהל ואחריו שליח הציבור:

יִמְלֹךְ יְהוּה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

שליח הציבור:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלְךָ, וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשְׁתְּךָ נְקַדִּישׁ
 וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
 כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקַדוֹשׁ אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

שליח הציבור ממשיך 'אתה חונן' בעמוד הבא.

קדושת השם

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
 וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

דעת

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.
 חֲנִנּוּ מֵאַתְּךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׂכֵּל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

תשובה

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ
 וְקִרְבָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוּדְךָ
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סליחה

נוהגים להכות כנגד הלב במקומות המסומנים ב°.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי ° חָטָאנוּ
 מִחַל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי ° פָּשַׁעְנוּ
 כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלָּת.

גאולה

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ
 וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
 כִּי גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רפואה

רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא
 הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה
 כִּי תִהְלֹתֵנוּ אֶתָּה
 וְהֵעֵלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִפְּוֹתֵינוּ

המתפלל על חולה מוסיף:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתִּשְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, לְחוֹלָה פְּלוּגֵי בֶן פְּלוּגֵת/
 לְחוֹלָה פְּלוּגֵת בֶּת פְּלוּגֵת בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכת השנים

בְּרוּךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֵת כָּל מִיַּי תְּבוֹאֲתָהּ, לְטוֹבָה
 בְּעֵרֵב פֶּסַח: וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה
 בְּשָׂר הַיָּמִים: וְתֵן בְּרָכָה

עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה
 וּבִרְךָ שְׁנַתֵּנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ
 וְשָׂא נֶס לְקִבְצַי גְּלוּיֹתֵינוּ
 וּקְבֹצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

השבת המשפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה
וְיִזְעִינּוּ כְּבַתְחִלָּה
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגֹזֵן וְאַנְחָה
וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.

ברכת המינים

וְלִמְלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה
וְכָל הַרְשָׁעָה פְּרָגַע תֵּאָבֵד
וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מְהֵרָה יִפְּרָתוּ
וְהַיָּדִים מְהֵרָה תִּעְקֹר וּתִשְׁבֹּר
וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ יָדַיִם.

על הצדיקים

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים
וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם
וְעַל גְּרוֹי הַצְּדָקָה, וְעָלֵינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת
וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כָךְ בְּטַחֲנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מוֹשֵׁעַן וּמַבְטָח לַצְּדִיקִים.

בנין ירושלים
 וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
 וְתִשָּׁפֵן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם
 וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶין.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

משיח בן דוד
 אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ
 וְקִרְנוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל הַיּוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמֵּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שומע תפילה
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 חוֹם וְרוּחַם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה
 וּמְלַפְנִיךְ מִלִּבֵּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיִבֵנוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

עבודה
 רִצֵּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם
 וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבְּרֵי בֵיתְךָ
 וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן
 וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיִּגִיעַ, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
 וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקְדֵנוּ
 וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ
 וַיִּזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ
 וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁתְּךָ
 וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ
 לְפִלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.

בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.

זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
 וַיִּפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
 וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

הודאה

נורע בימודים ואינו זוקף עד אמירת השם (סידור השליה).

כששליח הציבור אומר ימודים,
הקהל אומר בלחש (סוטה מ ע"א):
ימודים אַנְחָנו לְךָ
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
נֹדֶה לְךָ וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ
וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָכָל יֵת
עָרַב וּבָקֵר וְצִהְרִים.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ.

כששליח הציבור אומר ימודים,
הקהל אומר בלחש (סוטה מ ע"א):
ימודים אַנְחָנו לְךָ
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר
יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
בְּרִכּוֹת הַהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ.
כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקִּימֵנוּ
וְתֵאֱסֹף גְּלוֹתֵינוּ
לְחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ
לְשִׁמּוֹ חֲקִיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם
עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לְךָ.
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וְיִהְיֶה לָּנוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת.